

Ма предава“. И наистина, веке пристѣгнаше една чета чловѣцы, наедно съ Іуда, който са былъ надумалъ съ враговетъ Іисусовы тѣй, че той ще цалуне предъ тѣхъ Іисуса за да могатъ по този бѣлѣгъ враговетъ да познаѣтъ Спасителя и да го уловятъ. Тѣй и направилъ предателтъ; тогази стражитѣ зели да вържѣтъ Іисуса, а ученицитѣ слѣдъ като Спаситель отъ покорность на волята Божія имъ запретилъ да Го защищаватъ, разбѣгали са отъ страхъ. Іисуса завели прѣзъ нощта въ Іудейското сѣдилище, което са надѣяло да погуби Іисуса чрезъ подкупены свидѣтели, които са заловили да Го оклеветятъ. Іисусъ тѣрпѣливо претеглялъ сичкитѣ оскѣрбленія, но не са отрычалъ отъ туй че Той е Сынъ Божій, а сѣдовището мысляло да Му го вмѣни туй за престѣпление. Сѣдовището осѣдило Іисуса на смъртно наказаніе. Сутренѣта въ петѣкъ сѣдовището пакъ потвърдило тѣзи пресѣда. Тогасъ Іудейското сѣдовище завело Іисуса при римскыя началникъ, за да обвини Іисуса предъ Пилата (тѣй звели началника) и да искатъ отъ него смъртна пресѣда. Пилатъ не намѣрвалъ Іисуса виноватъ за смъртно наказаніе; но Іудейскитѣ сѣдници настоявали. Защото въ Іудея сѣществувалъ обычай за честь на празника да прощаватъ едного отъ престѣпницитѣ, затуй Пилатъ, като желаялъ съ туй средство да запази живота Іисусовъ, предложилъ на народа да Го прости. Но враговетъ Іисусовы подучали народа да искатъ отъ Пилата прощеніе за единъ злодѣецъ, който былъ запрѣнъ въ тъмницата. „Распни распни Го“, викалъ народѣтъ намѣсто отговоръ на Пилатовото питаніе, какво да прави Іисуса? Като са боялъ отъ разбунтуваніето на народа, който са подбадалъ отъ враговетъ на Спасителя,